

Standardy Ochrony Dzieci w budynku Magis House, ul. Andrzeja Boboli 12, 02-533 Warszawa

Preambuła

Mając na uwadze treść wytycznych Organizacji Narodów Zjednoczonych w zakresie biznesu i praw człowieka, uznając istotną rolę biznesu w zapewnieniu poszanowania praw dzieci, w szczególności prawa do ochrony ich godności i wolności od wszelkich form krzywdzenia Fundacja Zofii Magnatti Magis House, przyjmuje niniejszy dokument jako wzór zasad i procedur w przypadku podejrzenia, że dziecko, które przebywa w Magis House, dzieje się krzywda oraz zapobiegania takim zagrożeniom. Politykę ochrony dzieci będziemy realizować poprzez niniejsze zasady.

1. Fundacja Magis House prowadzi swoją działalność z najwyższym poszanowaniem praw człowieka, w szczególności praw dzieci, jako osób szczególnie wrażliwych na krzywdzenie.
2. Fundacja uznaje swoją rolę w prowadzeniu działalności społecznie odpowiedzialnej i promowaniu pożądanych postaw społecznych.
3. Fundacja w szczególności podkreśla istotność prawnego i społecznego obowiązku zawiadamiania organów ścigania o każdym przypadku podejrzenia popełnienia przestępstwa na szkodę dzieci i zobowiązuje się szkolić swój personel w tym zakresie.
4. Fundacja zobowiązuje się edukować personel na temat okoliczności wskazujących, że dziecko przebywające w obiekcie może być krzywdzone oraz w zakresie sposobów szybkiego i odpowiedniego reagowania na takie sytuacje.
5. Jedną z form skutecznego zapobiegania krzywdzeniu dzieci jest identyfikacja dziecka przebywającego w obiekcie i jego/jej relacji w stosunku do osoby dorosłej, z którą przebywa w obiekcie. Personel podejmuje wszelkie możliwe kroki zmierzające do przeprowadzenia identyfikacji dziecka i jego relacji z osobą dorosłą, z którą znajduje się w obiekcie.

Definicje:

Na potrzeby tego dokumentu zostało doprecyzowane znaczenie poniższych pojęć:

1. Magis House – oznacza budynek zlokalizowany przy ul. Andrzeja Boboli 12 zarządzany i administrowany przez Fundację Zofii Magnatti „Magis House”.
2. „Dziecko”- każda osoba poniżej 18 roku życia.
3. „Obca osoba dorosła” - każdy człowiek powyżej 18 roku życia, który nie jest dla dziecka jego rodzicem lub opiekunem prawnym.
4. „Krzywdzenie dziecka” - oznacza popełnienie na jego szkodę przestępstwa.
5. „Przestępstwo na szkodę dziecka” - na szkodę dzieci mogą być popełnione wszystkie przestępstwa, jakie mogą być popełnione przeciwko osobom dorosłym, a dodatkowo przestępstwa, które mogą być popełnione wyłącznie przeciwko dzieciom (np. Wykorzystywanie seksualne z art. 200 kodeksu karnego¹). Z uwagi na specyfikę obiektów wynajmowanych, w których łatwo można uzyskać możliwość odosobnienia, przestępstwami, do których najczęściej może dojść na ich terenie będą przestępstwa przeciwko wolności seksualnej i obyczajności, w szczególności zgwałcenie (art. 197 kodeksu karnego), seksualne

wykorzystanie niepoczytalności i bezradności (art. 198 kk), seksualne wykorzystanie zależności lub krytycznego położenia (art. 199 kk), seksualne wykorzystanie osoby poniżej 15 roku życia (art. 200 kk), grooming (uwiedzenie małoletniego za pomocą środków porozumiewania się na odległość - art. 200a kk).

6. „Pracownikiem zatrudnionym do pracy z dziećmi, którego należy sprawdzić w Rejestrze Sprawców Przestępstw na Tle Seksualnym”- jest każda osoba przyjęta do wykonywania tego typu obowiązków, w tym osoba zatrudniona w oparciu o umowę cywilnoprawną, praktykant, stażysta i wolontariusz, niezależnie od obywatelstwa i wieku tej osoby.

Procedura w przypadku podejrzenia krzywdzenia dziecka

1. Zawsze, kiedy jest to możliwe, należy dokonywać identyfikacji dziecka i jego/jej relacji z osobą dorosłą, z którą przebywa w obiekcie.

2. W sytuacjach nietypowych i/lub podejrzanych, wskazujących na możliwe ryzyko krzywdzenia dziecka, identyfikacja jest obowiązkowo przeprowadzana przez pracownika Fundacji.

3. Aby dokonać identyfikacji dziecka i jego/jej relacji w stosunku do osoby, z którą przebywa w obiekcie, należy:

1) Zapytać o tożsamość dziecka oraz o relację dziecka w stosunku do osoby, z którą przybyło do obiektu lub w nim przebywa. W tym celu można poprosić o dokument tożsamości dziecka lub inny dokument potwierdzający, że osoba dorosła ma prawo do sprawowania opieki nad dzieckiem w obiekcie. W przypadku braku dokumentu tożsamości można poprosić o podanie danych dziecka (imię, nazwisko, adres, numer PESEL).

2) W przypadku braku dokumentów wskazujących na pokrewieństwo dziecka i osoby dorosłej należy zapytać o tę relację osobę dorosłą oraz dziecko.

3) Jeżeli osoba dorosła nie jest rodzicem lub opiekunem prawnym dziecka, należy zapytać, czy posiada dokument świadczący o zgodzie rodziców na wspólny wyjazd osoby dorosłej z dzieckiem (np. pisemne oświadczenie).

4) Jeżeli osoba dorosła nie posiada dokumentu zgody rodziców, należy poprosić o numer telefonu wyżej wymienionych, aby zadzwonić i potwierdzić przebywanie dziecka w obiekcie z obcą osobą dorosłą za wiedzą i zgodą rodziców/opiekunów prawnych.

4. W przypadku oporu ze strony osoby dorosłej co do okazania dokumentu dziecka i/lub wskazania relacji należy wyjaśnić, że procedura służy zapewnieniu dzieciom korzystającym z obiektu bezpieczeństwa i została opracowana w porozumieniu z organizacjami pozarządowymi działającymi w tym przedmiocie.

5. W przypadku gdy rozmowa nie rozwieje wątpliwości dotyczących podejrzenia wobec dorosłego i jego intencji skrzywdzenia dziecka, należy dyskretnie powiadomić Prezesa Fundacji.

6. Od momentu kiedy pojawiły się pierwsze wątpliwości, zarówno dziecko, jak i osoba dorosła powinny być pod stałą obserwacją personelu i nie zostawać sami.

7. Prezes, który został powiadomiony o sytuacji, podejmuje decyzję o zawiadomieniu policji lub w razie wątpliwości przejmuje rozmowę z podejrzaną osobą dorosłą w celu uzyskania dalszych wyjaśnień.

8. W przypadku gdy rozmowa potwierdzi przekonanie o próbie lub popełnieniu przestępstwa na szkodę dziecka, Prezes zawiadamia o tym fakcie policję. Dalej stosuje się procedurę w przypadku okoliczności wskazujących na skrzywdzenie dziecka.

9. W przypadku gdy świadkami nietypowych i/lub podejrzanych sytuacji są pracownicy np. serwis sprzątający i in., powinni oni o tym niezwłocznie zawiadomić Prezesa, który zadecyduje o podjęciu odpowiednich działań.

10. W zależności od sytuacji i miejsca Prezes weryfikuje, na ile podejrzenie krzywdzenia dziecka jest zasadne. W tym celu dobiera odpowiednie środki prowadzące do wyjaśnienia sytuacji lub podejmuje decyzję o przeprowadzeniu interwencji i zawiadamia policję.

Procedura w przypadku okoliczności wskazujących na skrzywdzenie dziecka:

1. Mając uzasadnione podejrzenie, że dziecko przebywające w obiekcie jest krzywdzone, należy niezwłocznie zawiadomić policję, dzwoniąc pod numer 112 i opisując okoliczności zdarzenia. W zależności od dynamiki sytuacji i okoliczności, telefon wykonuje osoba, która jest bezpośrednim świadkiem zdarzenia (pracownik/Prezes). Jeśli zawiadamiającym jest pracownik, jednocześnie o zdarzeniu informuje Prezesa.

2. Uzasadnione podejrzenie krzywdzenia dziecka występuje wtedy, gdy:

a. dziecko ujawniło pracownikowi obiektu fakt krzywdzenia,

b. pracownik zaobserwował krzywdzenie,

c. dziecko ma na sobie ślady krzywdzenia (np. zadrapania, zasinienia), a zapytane odpowiada niespójnie i/lub chaotycznie lub/i popada w zakłopotanie bądź występują inne okoliczności mogące wskazywać na krzywdzenie np. znalezienie materiałów pornograficznych z udziałem dzieci w pokoju osoby dorosłej.

3. W tej sytuacji należy uniemożliwić dziecku oraz osobie podejrzaną o krzywdzenie dziecka oddalenie się z obiektu.

4. W każdym przypadku należy zadbać o bezpieczeństwo dziecka. Dziecko powinno przebywać pod opieką pracownika do czasu przyjazdu policji.

5. W przypadku uzasadnionego podejrzenia, że doszło do popełnienia przestępstwa powiązanego z kontaktem dziecka z materiałem biologicznym sprawcy (ślina, naskórek), należy w miarę możliwości nie dopuścić, aby dziecko myło się oraz jadło/piło do czasu przyjazdu policji.

6. Po odbiorze dziecka przez policję należy zabezpieczyć materiał z monitoringu oraz inne istotne dowody (np. dokumenty) dotyczące zdarzenia i na wniosek służb przekazać ich kopię listem poleconym lub osobiście prokuratorowi lub policji.

7. Po interwencji należy opisać zdarzenie w dzienniku zdarzeń lub innym dokumencie przeznaczonym do tego celu.

Zatrudnianie osób do pracy z dziećmi

1. Wszystkie osoby pracujące z dziećmi muszą być dla nich bezpieczne, co oznacza m.in., że ich historia zatrudnienia powinna wskazywać, że nie skrzywdziły w przeszłości żadnego dziecka.
2. Każdą osobę zatrudnianą przez Fundację do prac związanych z edukacją, wypoczynkiem i opieką nad dziećmi należy obowiązkowo sprawdzić w Rejestrze Sprawców Przepływów na Tle Seksualnym
3. Sprawdzenie osoby w Rejestrze odbywa się poprzez wydruk wyników wyszukiwania osoby w Rejestrze z dostępem ograniczonym, który następnie wkładany jest do akt osobowych osoby sprawdzanej.
3. Wszyscy pracownicy zatrudnieni do pracy z dziećmi, w tym osoby, które mogą mieć potencjalny kontakt z dziećmi, powinny złożyć oświadczenie o braku karalności i o nietoczeniu się wobec nich postępowań o czyny przeciwko dzieciom.
4. Każdy pracownik Fundacji zapozna się z przyjętymi Standardami Ochrony Dzieci.

Dane teleadresowe instytucji odpowiedzialnych za bezpieczeństwo dzieci oraz mogących udzielić pomocy

Opieka zdrowotna

NAJBLIŻSZY SZPITALNY ODDZIAŁ RATUNKOWY DLA DZIECI (SOR)

Uniwersyteckie Centrum Kliniczne Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego

ul. Żwirki i Wigury 63A,

02-091 Warszawa

Rejestracja/Informacja czynna 7/24h: tel. 22 317 93 15

<https://uckwum.pl/dsk/szpitalny-oddzial-ratunkowy/>

NOCNA I ŚWIĄTECZNA OPIEKA ZDROWOTNA W OKOLICY

Szpital Specjalistyczny im. Świętej Rodziny SPZOZ

ul. Madalińskiego 25

02-544 Warszawa

(22) 250-28-01

W dni powszednie: 18.00-8.00, soboty, niedziele i święta: całodobowo

Policja

NAJBLIŻSZY KOMISARIAT POLICJI

Komenda Rejonowa Policji Warszawa II

ul. Malczewskiego 3/5/7

02 - 617 Warszawa

Oficer Dyżurny KRP Warszawa II (telefony czynne całą dobę):

Tel: 47 72 392-50

Tel: 47 72 392-52

dyzurny.krp2@ksp.policja.gov.pl

Wydział ds. Nietletnich i Patologii

Tel: 47 72 334-15

Sąd

WŁAŚCIWY SĄD REJONOWY

Sąd Rejonowy dla Warszawy-Mokotowa

V Wydział Rodzinny i Nieletnich

ul. T. Chałubińskiego 8

00 - 613 Warszawa

e-mail: 5rodzinny@mokotow.sr.gov.pl

Biuro Obsługi Interesanta - 41 piętro

(22) 539-14-00

(22) 539-14-01

(22) 539-14-02

Pomoc społeczna

OŚRODEK POMOCY SPOŁECZNEJ

Ośrodek Pomocy Społecznej Dzielnicy Mokotów m.st. Warszawy

Filia Nr 2

ul. Wiktorska 83/87, 02-582 Warszawa,

tel.: 22 844 15 38; 22 844 58 84

e-mail : sekretariat.f2@opsmokotow.pl

Pomoc psychologiczno-pedagogiczna

PORADNIA PSYCHOLOGICZNO-PEDAGOGICZNA

Poradnia Psychologiczno-Pedagogiczna nr 7

ul. Narbutta 65/71, 02-524 Warszawa

e-mail: sekretariat.ppp7@eduwarszawa.pl

tel: 22 849 99 98

tel.kom.: 519 831 523

e-mail: poradnia@ppp7.pl

Godziny otwarcia Poradni

poniedziałek – piątek 8.00 – 20.00

sobota 8.30 – 13.30

Obsługa telefoniczna klienta anglojęzycznego w sekretariacie Poradni

pani Joanna Wilga

Poniedziałek, środa, piątek 12.00 – 20.00

Wtorek, czwartek 9.00 – 17.00

Załączniki:

ZAŁĄCZNIK 1

**OŚWIADCZENIE O NIEKARALNOŚCI ZA PRZESTĘPSTWA NA SZKODĘ
MAŁOLETNIEGO**

Ja,

(imię i nazwisko)

legitymujący(-a) się dowodem osobistym/paszportem* o nr
..... oświadczam, że nie byłem(-am) skazany(-a) za
przestępstwo przeciwko wolności seksualnej i obyczajności oraz przestępstwa z użyciem
przemocy na szkodę małoletniego i nie toczy się przeciwko mnie żadne postępowanie karne
ani dyscyplinarne w tym zakresie.

.....

miejsowość, data

.....

imię i nazwisko (czytelny podpis)

ZAŁĄCZNIK 2

OŚWIADCZENIE O ZAPOZNANIU SIĘ ZE STANDARDAMI OCHRONY DZIECI

Ja,

(imię i nazwisko)

legitymujący(-a) się dowodem osobistym/paszportem o nr

oświadczam, że zapoznałem się ze Standardami ochrony dzieci w Fundacji Zofii Magnatti
Magis Hiuse i zobowiązuję się do ich przestrzegania.

.....

miejsowość, data

.....

imię i nazwisko (czytelny podpis)

ZAŁĄCZNIK 3

NOTATKA SŁUŻBOWA Z PRZYJĘCIA ZGŁOSZENIA PRZEMOCY WOBEC DZIECKA

1. Data i godzina zgłoszenia	
2. Dane dziecka, którego dotyczy zgłoszenie	
3. Dane osoby zgłaszającej (jeśli nie był to dziecko)	
4. Forma krzywdzenia, miejsce, okoliczności towarzyszące	
5. Świadkowie	
6. Podjęte działania przed przekazaniem zgłoszenia osobie odpowiedzialnej za prowadzenie interwencji	

.....
data, imię i nazwisko (czytelny podpis)

ZAŁĄCZNIK 4

Zasady rozmowy z osobą zgłaszającą krzywdzenie dziecka

1. Pozyskanie wiedzy o akcie przemocy (np. seksualnej) lub jego prawdopodobieństwie często ma miejsce w czasie rozmowy z osobą zgłaszającą. W trakcie rozmowy należy:

- 1) traktować osobę zgłaszającą z empatią i bardzo poważnie – nie wolno bagatelizować zgłoszenia ani okazywać lekceważenia osobie zgłaszającej;
- 2) zachować spokój i starać się nie okazywać przerażenia lub silnego wzburzenia emocjonalnego w reakcji na słowa osoby zgłaszającej;
- 3) słuchać aktywnie, utrzymując naturalny kontakt wzrokowy oraz wyrażając zrozumienie i wsparcie;
- 4) nie okazywać wątpliwości co do wiarygodności osoby zgłaszającej lub jej wypowiedzi;
- 5) dopytywać tylko w celu uściślenia przekazu oraz zdobycia niezbędnych informacji do zgłoszenia podejrzenia krzywdzenia;
- 6) skoncentrować się na ustaleniu faktów i okoliczności – jeśli rozmowa przeprowadzana jest z osobą pokrzywdzoną, należy wysłuchać dziecka, zapamiętać i zapisać jego słowa i ograniczyć się do zadawania jedynie koniecznych pytań. Trzeba upewnić się, czy sprawa została wcześniej zgłoszona do organów państwowych lub kościelnych. Należy powstrzymać się od wypowiadania własnej oceny i interpretacji zdarzenia, nie wyrażając opinii na temat domniemanego sprawcy;
- 7) zapewnić osobę przekazującą informację, że zostanie zrobione wszystko, co możliwe, aby pomóc osobie skrzywdzonej;
- 8) sprawdzić, czy bezpieczeństwo osoby skrzywdzonej nie jest zagrożone – jeśli tak, trzeba działać natychmiast, w tym poinformować niekrzywdzących rodziców dziecka i odpowiednie organy państwowe;
- 9) wyjaśnić, że informacje o krzywdzie muszą zostać przekazane innym osobom, a zwłaszcza niekrzywdzącym rodzicom dziecka, oraz zaznaczyć, że w określonych przypadkach wykorzystania seksualnego (zob. art. 240 Kodeksu karnego) istnieje obowiązek niezwłocznego poinformowania organów ścigania;
- 10) nie wolno składać żadnych obietnic, które nie będą mogły być dotrzymane, szczególnie w kwestii poufności (np.: „obietuję nikomu o tym nie powiedzieć”);
- 11) poinformować, co dalej będzie się działo ze zgłoszeniem (komu zostaną przekazane informacje), i jednocześnie zapewnić o poufności prowadzonych przez Fundację

działań oraz o tym, że osoby niezaangażowane we wsparcie osoby pokrzywdzonej nie mają dostępu do informacji o krzywdzie;

- 12) nie wolno ujawniać szczegółów rozmowy osobom niezaangażowanym we wsparcie osoby pokrzywdzonej, a zwłaszcza osobie, która została wskazana jako sprawca przemocy.

2. W przypadku gdy osobą zgłaszającą jest dziecko, należy zachowywać wszystkie powyższe zasady, a także:

- 1) nie odwlekać rozmowy z dzieckiem, nie przekładać jej na inny termin lub w inne miejsce, gdyż może to być jedyna okazja, gdy będzie ono chciało ujawnić krzywdę;
- 2) zapewnić dziecku poczucie bezpieczeństwa w trakcie rozmowy, wesprzeć emocjonalnie i zapewnić, że zostanie mu udzielona pomoc;
- 3) zapewnić dziecko, że mu wierzymy i że dobrze zrobiło, mówiąc o tym, co się stało. W przypadku gdy sprawca próbował związać dziecko tajemnicą, należy zaznaczyć, że taka tajemnica dziecka nie obowiązuje;
- 4) jeśli dziecko czuje się winne, podkreślić, że nie ponosi ono żadnej winy za doznaną krzywdę;
- 5) należy unikać naciskania na dziecko oraz zadawania pytań zamkniętych i sugerujących odpowiedź – należy ustalić z dzieckiem, że może powiedzieć „nie wiem”, jeżeli nie będzie umiało udzielić odpowiedzi na pytanie;
- 6) rozmowę zakończyć, kiedy dziecko będzie spokojne;
- 7) natychmiast po przeprowadzeniu rozmowy należy sporządzić notatkę z przebiegu rozmowy. Jeśli nie utrudni to empatycznej komunikacji z rozmówcą, można rozważyć robienie notatek w trakcie rozmowy. Ważne jest, aby zadbać o zachowanie wierności przekazu osoby informującej o zdarzeniu, uwzględniając charakterystyczne wyrażenia i słownictwo, a także zachowania niewerbalne. W miarę możliwości należy notatkę przedstawić osobie zgłaszającej, uwzględniając jej ewentualne uwagi, i uzyskać jej podpis. Nie stosuje się tego zalecenia, gdy osobą zgłaszającą jest dziecko.

ZAŁĄCZNIK 5

ZASADY BEZPIECZNYCH RELACJI W BUDYNKU MAGIS HOUSE

(wersja dla dzieci)

Budynek Magis House jest miejscem, w którym dbamy o bezpieczeństwo wszystkich gości — a szczególnie dzieci i osób, które potrzebują wsparcia. Kierujemy się szacunkiem, życzliwością i zasadami, które pomagają tworzyć atmosferę pokoju i wzajemnego zaufania.

Wszyscy pracownicy Magis House znają zasady bezpiecznych relacji między dziećmi oraz między dorosłymi i dziećmi, aby mogli odpowiednio i szybko reagować na każde niewłaściwe zachowanie lub przemoc.

Każdy — pracownik, gość czy uczestnik wydarzeń — powinien przestrzegać tych zasad, zarówno w bezpośrednim kontakcie, jak i w internecie.

1. Równe traktowanie i szacunek dla każdej osoby

- Traktuj innych tak, jak sam chcesz być traktowany.
- Każdy człowiek jest wyjątkowy i zasługuje na szacunek.
- Masz prawo, by inni odnosili się do Ciebie z życzliwością.
- Szanuj różnice — wygląd, język, przekonania i poglądy innych.
- Nie wykluczaj nikogo ze wspólnych rozmów i zabaw.

2. Zasady dobrej rozmowy i współpracy

- Bądź uprzejmy wobec kolegów i koleżanek.
- Każdy ma prawo do swojego zdania, jeśli nie rani ono innych.
- Słuchaj, kiedy ktoś mówi — nie przerywaj.
- Nie używaj wulgarnych ani obraźliwych słów.
- Zawsze pytaj o zgodę, zanim kogoś przytulisz lub dotkniesz.

3. Szacunek dla prywatności i cudzych rzeczy

- Szanuj rzeczy należące do innych.
- Jeśli chcesz coś pożyczyć — zapytaj.
- Nie zagląдай do cudzych rzeczy bez zgody.
- Nie rób zdjęć ani nagrań innych osób bez ich wiedzy.
- Jeśli ktoś chce być sam — uszanuj to.

4. Zero przemocy

- Nikt nie ma prawa Cię krzywdzić ani dotykać w sposób, który Ci się nie podoba.
- Nie bij, nie popychaj i nie dokuczaj innym.
- Nie śmiej się z innych i nie wymyślaj przezwisk.
- Jeśli ktoś robi coś, co Cię rani — powiedz o tym dorosłemu.
- Pamiętaj: żart przestaje być żartem, jeśli kogoś boli.
- Nigdy nie narażaj siebie ani innych na niebezpieczeństwo.

5. Bezpieczeństwo w Internecie

- Traktuj innych w sieci tak, jak w prawdziwym życiu — z szacunkiem.
- Uważaj, co piszesz i publikujesz — słowa mogą ranić.
- Nie udostępniaj cudzych zdjęć, numerów ani adresów.

- Nie publikuj filmów ani obrazków, które mogą kogoś zawstydzić.
- Nie obrażaj innych w komentarzach i reaguj, gdy ktoś jest wyśmiewany.
- Nie podszywaj się pod inne osoby.
- Jeśli ktoś zapomniał się wylogować — powiedz mu o tym, zamiast to wykorzystać.
- Pamiętaj: groźby i obrażanie w sieci są karalne.

6. Jak rozwiązywać konflikty

- Kiedy się z kimś pokłócisz — spróbuj spokojnie porozmawiać.
- Powiedz, co czujesz, i wysłuchaj drugiej osoby.
- Wspólnie poszukajcie rozwiązania.
- Jeśli nie potraficie dojść do porozumienia — poproś o pomoc dorosłego.
- Nie bądź obojętny, gdy komuś dzieje się krzywda — zgłoś to opiekunowi.

7. Gdzie szukać pomocy

Jeśli:

- ktoś Cię krzywdzi lub przekracza Twoje granice,
- widzisz, że ktoś inny jest źle traktowany,
- czujesz się zagrożony lub boisz się,
- przeżywasz trudne emocje — **nie zostawaj z tym sam.**
- W **Magis House** zawsze możesz zwrócić się do:
 - osoby zaufanej (imię, nazwisko i numer telefonu),
 - swojego opiekuna lub wychowawcy,
 - każdego pracownika Magis House – każdy z nich wie, jak Ci pomóc.

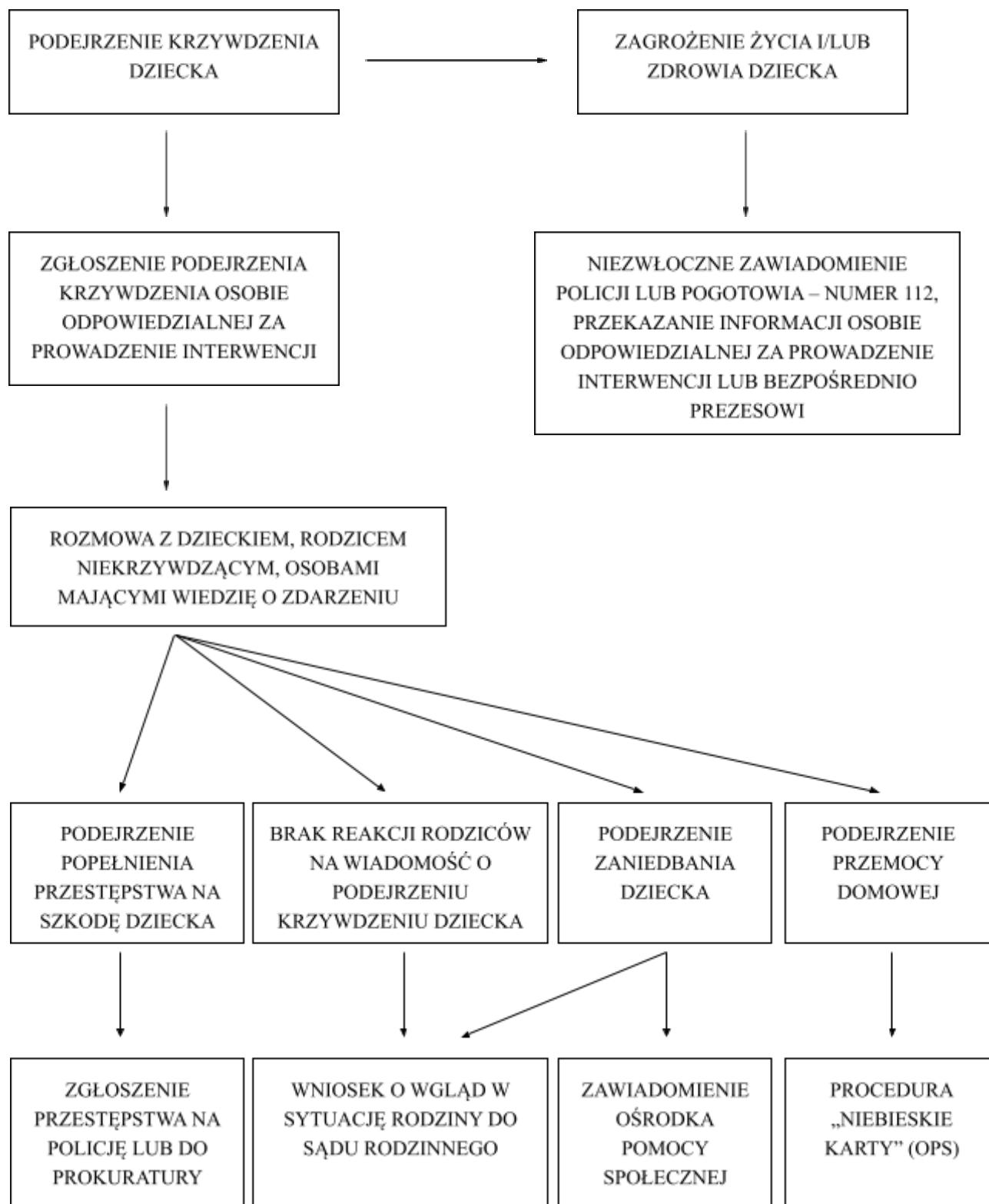
Ważne numery telefonu

- **800 12 12 12** – Dziecięcy Telefon Zaufania Rzecznika Praw Dziecka (całodobowo)
- **116 111** – Telefon zaufania dla dzieci i młodzieży (Fundacja „Dajemy Dzieciom Siłę”)
- **112** – numer alarmowy w sytuacji zagrożenia życia lub zdrowia

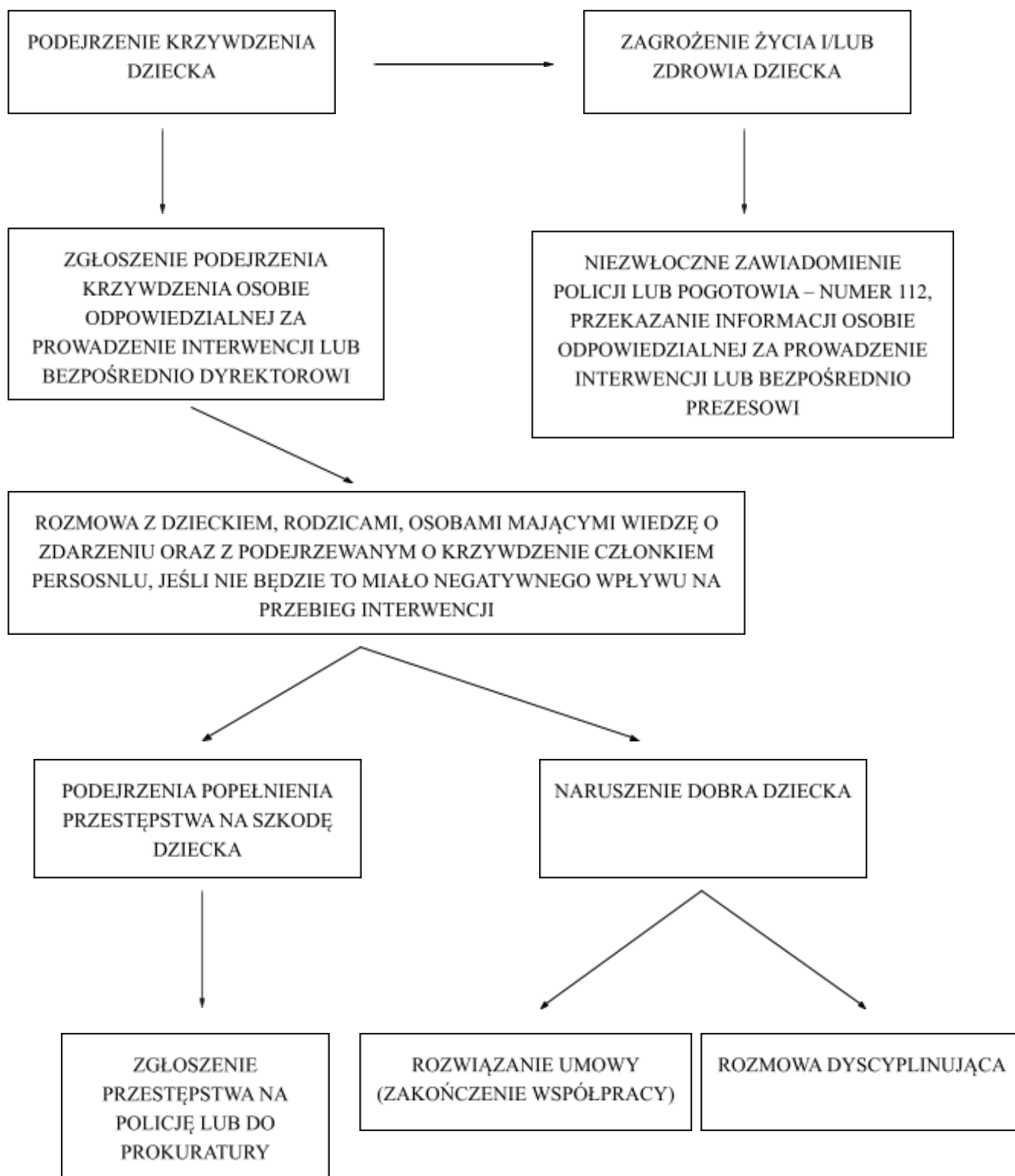
ZAŁĄCZNIK 6

SCHEMATY INTERWENCJI

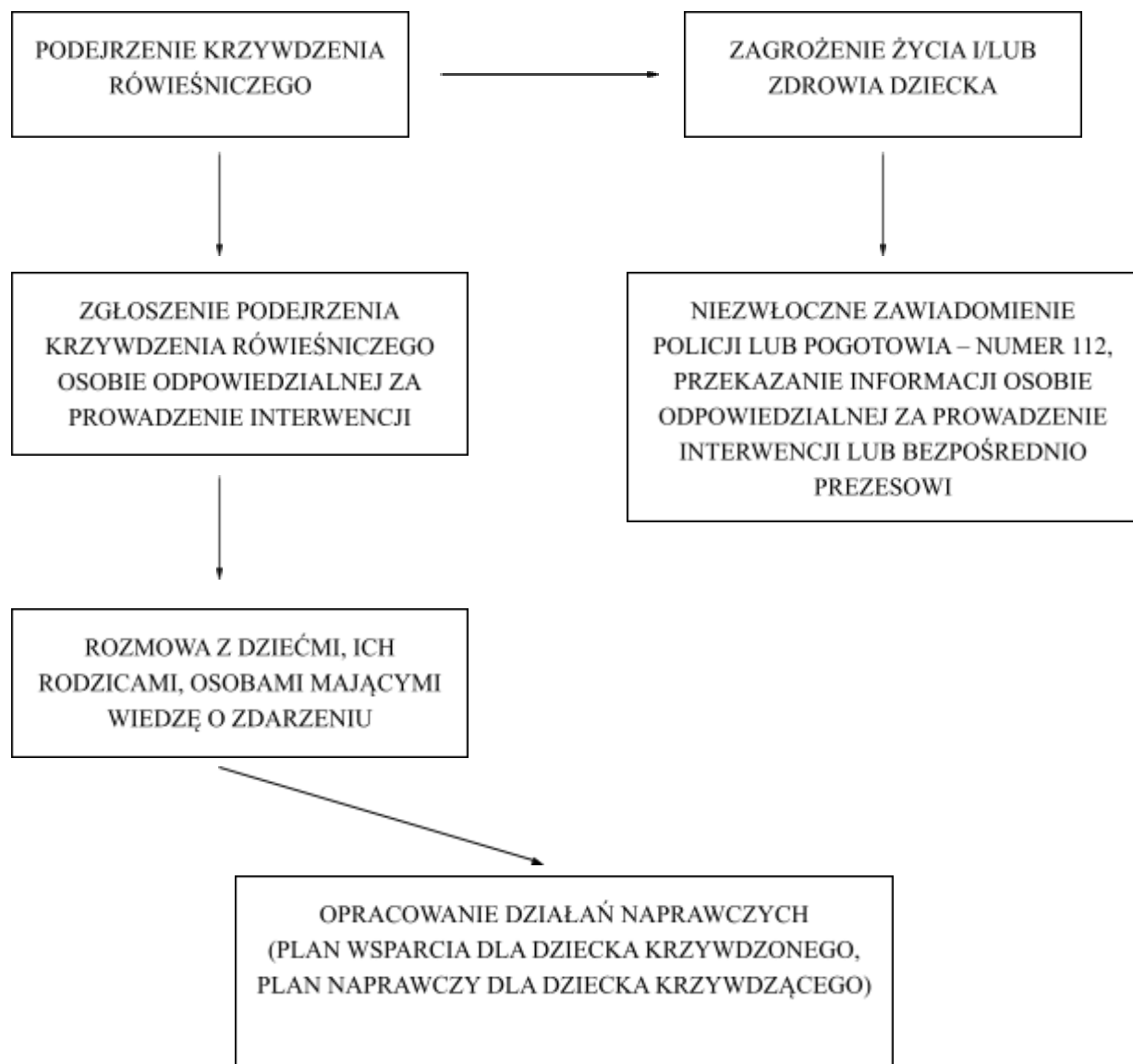
1. PODEJRZENIE KRZYWDZENIA ZE STRONY RODZICA

2. PODEJRZENIE KRZYWDZENIA ZE STRONY CZŁONKA PRACOWNIKÓW

3. PODEJRZENIE KRZYWDZENIA RÓWIEŚNICZEGO

Warszawa, 23.04.2025